

samme Oprigtighed som det ærede Medlem, vilde vi komme til at see klarere i mange Forhold, og man vilde da ikke bebreide mig, at jeg, uden at afvente en Erklæring, dog begreb, hvad der var det Ledende. Værer opmærksomme paa, mine Herrer, at naar der s. Ex. holdes fast paa visse nye Embeder, da kender man allerede de Mænd, der skulle beklæde dem, og naar det siges, at det i Almeenhedens Interesse er af stor Bigtighed, at en Jernbane bringes et vist Sted hen, kan man være overbevist om, at der er indblandet megen stedlig Interesse, som opveier den almene og bringer de Bedkommende til, at bevæge sig i en anden Retning, end de ellers vilde have gjort. Oprigtighed er dog som sagt en overordentlig stor Dyd; jeg skal ikke være den, som skønner mindst paa den, eller maastee er der Ungen, som skønner saameget paa den som jeg.

S. Jørgensen: Jeg maa bede det ærede Thing om Undskyldning for, at jeg føler mig fristet til at opholde dets Tid endnu et Par Minuter. Jeg agter at stemme for det Forslag, der gaaer ud paa at gjenoptage, hvad der forrige Gang i dette Thing blev indsat, og jeg gjør det af tre Grunde. Den ene er den, at uagtet Alt, hvad der er blevet sagt til Fordeel for Overtarten fra Strib til Fredericia, og for at stille Sagen omtrent saaledes, at Overtarten skulde være ligesaa god der, som ved Middelfart—Snoghøi, saa staaer det dog saa klart for mig som Noget i Verden, at Overtarten fra Middelfart til Snoghøi absolut er at foretrække. Det er sagt, at det var aldeles uden Betydning, hvor Overtarten blev over Lillebelt, thi naar man kunde passere Storebelt, var det deraf en ligefrem Følge, at man ogsaa kunde passere Lillebelt paa et hvilket som helst Sted; men dette benægter jeg aldeles, og jeg paastaaer, at der er en ikke saa ringe Forskiel paa, om Overtarten steer over et 4 Mill bredt Vand, eller over en Smalning, hvor Fien fra den bredere Deel af Havet tidt kan drive ind i en saadan Masse, at Overtarten der bliver absolut umulig, medens den dog kan fortsættes over Storebelt. For Overtartens Skyld maa jeg altsaa holde paa, at Banen føres over Middelfart og Snoghøi.

Min anden Grund er Hensynet til den bestaaende Lov, til det, der allerede foreligger og har faaet Lovkraft, thi det forekommer mig, at det har en temmelig stor Betydning at forlade en bestaaende Lov uden den største Nødvendighed, og en saadan troer jeg ikke her er tilstede; men skal man forlade den, stemmer jeg naturligvis for det, der ligger nærmest ved den, nemlig det af mig før nævnte Forslag. Den tredje Grund, hvorfor jeg holder derpaa eller hovedsaglig paa Loven, er Hensynet til Fyen Middelfarts Interesser. Det er blevet sagt, at disse bleve varetagne, naar Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra det andet Thing, blev fastholdt; men dette benægter jeg aldeles, og jeg paastaaer, at naar Banen kommer til at ligge i Nærheden af Middelfart, uden at den dog bliver ført til selve Fyen, vil det snarere være til dennes Ruin end til dens Opkomst, thi der vil inden lang Tid danne sig en Handelsplads ved Jernbanen, som vil drage Interessesen bort fra Middelfart. Af disse tre Grunde kan jeg som sagt ikke stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger. Med Hensyn til Beføstningen blev det ved den tidligere Behandling gjentagne Gange fremstillet, at der kunde vindes 800,000 Rd., ved at forlade den bestaaende Lov; men denne Gang er Besparelsen funden ind til 200,000 Rd., og jeg tvivler ikke om, at ogsaa disse ville vinde bort, naar Sagen bliver nærmere undersøgt og udført; heri seer jeg altsaa ikke nogen Anledning til at holde paa Lovforslaget. Der er talt om Sagskundskab og om, at man skulde høre sin personlige Overbeviisning efter den Sagskundskab, der bliver stillet frem for os gennem de Mænd, som Regjeringen har beklædet til at undersøge disse Forhold; men jeg betænker mig ikke paa her at udtale, at naar den Overbeviisning, hvortil jeg er kommen efter selv personlig at have undersøgt Forholdene, saavidt det var mig muligt, stiller sig stærkt imod den Sagskundskab, man stiller op fra den anden Side, da følger jeg ubetinget min Overbeviisning; jeg troer, at det ikke er Andet end min simple Pligt, og at jeg vilde handle daarligt, om jeg ikke gjorde det. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) talte om en Statue i Middelfart, og jeg skal ikke